

[Johan Asmussen.]

„burde der, hvis den findes stemmende med rimelighed, skabes lovhjælp i de pågældende kapitler . . . .“

— hvis den findes stemmende med rimelighed. Jeg vil gerne dertil sige, at det er min og vistnok også mange andres erfaring, at det i ægteskabssager meget ofte er lidet rimeligt, at den tabende part ikke kommer til at betale omkostningerne. Enhver har jo ret til, hvis han bliver sagsøgt i en ægteskabssag, at få beskikket en advokat, med det resultat, at det offentlige betaler omkostningerne. I det store antal af tilfælde vil det bl. a. af sociale grunde være helt i sin orden, men der er mange tilfælde, hvor sociale hensyn ikke gør sig gældende, og hvor det kan forekomme mærkeligt og stødende, at ingen skal betale omkostningerne, ingen undtagen staten, altså skatteyderne.

Må jeg endelig til slut gøre opmærksom på en ting i forbindelse med retsplejeloven for Grønland. Vi har for nylig, i oktober, vedtaget en retsplejelov for Grønland, og vi har for ganske kort tid siden vedtaget en lille ændring i loven. Jeg går ud fra, at vi inden længe kan forvente forslag til yderligere ændringer i retsplejeloven for Grønland, idet de bestemmelser, som vi nu vedtager i den almindelige retsplejelov, på visse punkter afviger fra de regler, som nylig er indført i retsplejeloven for Grønland. Jeg tænker her særlig på den grønlandske retsplejelovs kapitel 2 § 14 angående tjenestemænds vidneafhøring, der henviser til de gamle regler og altså afviger fra dem, vi nu vedtager som § 169.

Jeg tænker endvidere på kapitel 2 § 20 i retsplejeloven for Grønland, hvor der er forskelligheder fra det nærværende forslag til § 184 med hensyn til selve formen for vidneafhøring.

Der er muligvis også andre afvigelser, og det er måske overflødig, at jeg gør opmærksom på det, men det ville vel være naturligt, at den grønlandske retsplejelov også på disse punkter kommer i overensstemmelse med den, der gælder i denne del af Danmark.

Jeg henstiller som sagt, at de problemer, jeg har fremdraget, drøftes i udvalget, men kan i øvrigt naturligvis tilsige de uafhængiges tilslutning.

Jens Peter Jensen (Sorø amt): Det skal blive nogle ganske få og korte bemærkninger.

Mit partis ordfører, det ærede medlem hr. Ib Thyregod, kan ikke være til stede i dag, men det ærede medlem gjorde ved første behandling nogle synspunkter gældende, som vi gerne vil minde om ved denne lejlighed. Det drejede sig om, at socialrådgivere, uanset om de ikke er tjenestemænd, bør have tavshedspligt. Emnet har været drøftet under udvalgsbehandlingen, og jeg synes, det vil være rigtigt at tale om det endnu en gang ved en fornyet udvalgsbehandling.

Vi lægger fra vor side ret stor vægt på dette anliggende, og det er også mit indtryk, at der i udvalget kan samles tilslutning til i en tillægsbetænkning at henstille til justitsministeren at forelægge socialministeren spørgsmålet om gennemførelse af en autorisationsordning for socialrådgivere svarende til den ordning, som nu påtænkes gennemført for psykologer. Det er muligt, at spørgsmålet bør optages til behandling i et sagkyndigt udvalg, og jeg vil gerne høre, om den højtærede justitsminister vil stille sig positivt over for tanken om nedsættelse af et sådant sagkyndigt udvalg, således at vi ad den vej kan prøve at få en koordinering af reglerne for socialrådgivere og psykologer.

Justitsministeren (*K. Axel Nielsen*): Jeg takker udvalget for den enstemmige indstilling om lovforslagets vedtagelse uændret bortset dog fra den beskudne ændring, der går ud på, at ikrafttrædelsen udsættes fra 1. april til 1. juni 1965.

Må jeg svare den ærede ordfører for venstre først. Jeg kan oplyse, at det ønske, det ærede medlem på det ærede medlem hr. Ib Thyregods vegne fremsatte, alt er